

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/121/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113227352
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3113227352.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa W. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., Z. XX, proti odporkyni T. J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., Q. X, o vydanie vecí, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Odporkyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha proti odporkyni vydania hnutelných vecí: originál stredoškolského diplomu na meno navrhovateľa, originál vysokoškolského diplomu na meno navrhovateľa, vodičský preukaz na meno navrhovateľa, cestovný pas po dobe platnosti na meno navrhovateľa, sobášny list na meno navrhovateľa a odporcu, originál adresár v diári, slovensko-albánske slovníky, ktorých autorom je navrhovateľ, 120 kusov zarámovaných obrazov, rôzne drobnosti vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa z jeho osobnej potreby, ktoré sa nachádzajú v pivnici rodinného domu účastníkov konania uložené medzi ostatnými vecami v jeho výlučnom vlastníctve, do troch dní. Uviedol, že odporkyňa je jeho bývalá manželka, pričom ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 25C/86/2005 zo dňa 08.05.2007. Počas trvania manželstva od roku 1975 nadobudli spoločnú nehnuteľnosť, rodinný dom s.č. XXXX na parc. č. XXX/X a pozemky parc. č. XXX/X o výmere XXX m², zastavané plochy a nádvoría, parc. č. XXX/X o výmere XX m² zastavané plochy a nádvoría, parc. č. XXX/X o výmere XX m² zastavané plochy a nádvoría, všetko evidované na LV č. XXX, k.ú. O.. Spoločnú domácnosť s odporkyňou musel opustiť na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/34/2006 zo dňa 22.07.207 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 02.08.2007 z dôvodu nástupu výkonu trestu odňatia slobody. Dňa 28.02.2013 bol z výkonu trestu podmienene prepustený, domáhal sa vstupu do rodinného domu, ale odporkyňa ho tam nepustila. Odvtedy býva v podnájdoch. Na návrh odporkyne v konaní sp. zn. 17C/93/2013 Okresný súd Trenčín uznesením nariadil predbežné opatrenie tak, že mu uložil, aby do právoplatného skončenia konania vo veci samej nevstupoval do ich rodinného domu s tým, že odporkyni uložil, aby do tridsiatich dní podala návrh na úplné vylúčenie odporcu z užívania rodinného domu. Odporkyňa podala na súd návrh na jeho úplné vylúčenie z užívania domu dňa 03.05.2013, ktoré konanie, vedené pod sp. zn. 26C/53/2013, nie je právoplatne skončené. Odporkyňa mu pritom zadržala, resp. nedovolila odvieť a odmieta vydať hnutelné veci, ktoré sú pre neho dôležité v osobnom živote. Všetky uvedené hnutelné veci sa nachádzajú v pivnici rodinného domu. Odporkyňu opakovane vyzval na vydanie vecí, ale na výzvy nereagovala.

Uznesením č.k. 27C/121/2013-47 zo dňa 12.08.2014 súd vyzval navrhovateľa, aby v lehote desiatich dní doplnil návrh, doručený súdu dňa 26.09.2013 tak, že uvedie, čoho sa domáha, t.j. ako navrhuje, aby súd rozhodol takým spôsobom, že presne označí „stredoškolský diplom“ a „vysokoškolský diplom“, t.j. uvedie, presné označenie listiny, ktorej vydania sa domáha, z akej strednej/vysokej školy, z akého roku; vodičský preukaz, t.j. uvedie rok vydania a orgán, ktorý ho vydal; cestovný pas, t.j. uvedie rok vydania a orgán, ktorý ho vydal; adresára/diár, t.j. uvedie jeho popis a označí rok, pre ktorý bol vyrobený; osobitne každý jeden slovník, ktorého vydania sa domáha názvom, rokom vydania, vydavateľstvom; osobitne každý jeden obraz, ktorého vydania sa domáha názvom, označením autora, rokom vyhotovenia; osobitne každú „drobnosť“, ktorej vydania sa domáha názvom, rokom vyhotovenia, jej presným popisom. Zároveň ho vyzval, aby návrh doručený súdu dňa 26.09.2013 doplnený na základe tohto uznesenia predložil s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Navrhovateľ listom, doručeným súdu dňa 25.08.2014, oznámil, že 8 a pol roka do rodinného domu vstúpiť nemohol, a preto nemôže presne opísať spomenuté veci. Žiadal, aby súd určil termín a osobu, ktorá spíše na mieste samom zoznam vecí a dokumentov, kde sa nachádza jeho meno, aby sa odporkyňa zabránilo úmyselnému zničeniu vecí s jeho menom, ako sú dokumenty: stredoškolský a vysokoškolský diplom, vodičský preukaz, cestovný pas, pracovná knižka, slovensko-albánsky slovník, obrazy, kresby, katalógy z domácich a zahraničných výstav, ním preložené knihy, fotografie, filmy z Kosova. Žiadal, aby len dôveryhodná osoba bola o tomto informovaná kvôli jeho zlým skúsenostiam s odporkyňou.

Odporkyňa sa k veci písomne vyjadrila podaním, doručeným súdu dňa 06.06.2014, ktorým žiadala, aby súd žalobu zamietol. Poukázala na spolužitie účastníkov za trvania manželstva, na správanie navrhovateľa. Potvrdila, že navrhovateľovi bolo nariadené dočasne nevstupovať do ich rodinného domu uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 11C/93/2013, pričom podala návrh na úplné vylúčenie navrhovateľa z užívania rodinného domu, ktoré sa na súde vedie pod sp. zn. 26C/53/2013. Poprela existenciu navrhovateľom uvedených vecí s tým, že tieto by ani nemohli byť uložené v pivnici kvôli jej rozmerom. Čo sa týka 120 obrazov, ide o vymyslené číslo, pričom nie je zjavné, kde by ich mal mať uložené, keďže pivnica má rozmery 2x3 metre. Je pravdou, že spoločne vytvorili niekoľko obrazov, nachádzajú sa kade tade, ak na nich navrhovateľovi záleží, vydá mu ich. Poukázala ale na to, že materiál aj rámy kupovala pre seba a svoju tvorbu. Žiadala, aby navrhovateľ vytvoril presný zoznam toho, čo považuje za svoje veci, ktoré sa pokúsi nájsť a ak ich nájde, nemá problém ich navrhovateľovi vydať. Uviedla, že vodičské preukazy našla dokonca dva, slovensko-albánske slovníky našla, ostatné veci nemá, resp. sa ich pokúsi nájsť, keď ich navrhovateľ presne označí.

Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní konanom za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti odporkyne, ktorá svoju neúčast' neospravedlnila a nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov, oboznámením s návrhom, písomnými vyjadreniami účastníkov, výsluchom navrhovateľa, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že sú bývalými manželmi, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 25C/86/2005 dňa 08.05.2007. Taktiež medzi nimi nebolo sporné, že navrhovateľ opustil spoločnú domácnosť účastníkov v dôsledku jeho právoplatného odsúdenia v trestnom konaní Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/34/2006 a nástupu do výkonu trestu odňatia slobody. Medzi účastníkmi nebolo sporné ani to, že navrhovateľ doposiaľ nemá prístup do spoločného rodinného domu účastníkov s.č. XXXX, zapísaného na LV č. XXX, k.ú. O., pretože mu bolo predbežným opatrením v konaní Okresného súdu Trenčín sp. zn. 11C/93/2013 nariadené nevstupovať do tohto rodinného domu do právoplatného skončenia konania vo veci samej o jeho úplnom vylúčení z užívania rodinného domu, ktoré je na súde vedené pod sp. zn. 26C/53/2013.

Navrhovateľ pri výsluchu uviedol, že z domu bol vylúčený, že chce odporkyňu zabiť alebo čo, ale on ju nezbil. Vo väzení dostal hneď aj pochvalu od riaditeľa, už po týždni bol tzv. brigadír, čo znamená, že nemal žiadny konflikt. Neboli proti nemu vedené žiadne trestné veci, mal izbu sám, na rozdiel od ostatných. Založil galériu, dostal aj viaceré medzinárodné ceny a hodnotenia.

Podľa § 123 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Obč. zák.“) vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 124 Obč. zák. všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

Podľa § 126 ods. 1 Obč. zák. vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnené zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 132 ods. 1 Obč. zák. vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Zákon zabezpečuje ochranu vlastníckeho práva, ktorého obsahom je oprávnenie vlastníka predmet vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním, pomocou vlastníckych žalôb. Ust. § 126 ods. 1 Obč. zák. upravuje dve typické žaloby, a to žalobu negatórnu (žaloba proti rušeniu pri výkone vlastníckeho práva) a žalobu vindikačnú (žaloba na vydanie veci). Zatiaľ čo žaloba na vydanie veci má miesto tam, kde k porušeniu vlastníckeho práva dochádza neoprávneným zadržívaním veci, tzv. zapieracia žaloba smeruje k odstráneniu iných zásahov do vlastníckeho práva. Žaloba na vydanie veci má charakter žaloby na plnenie podľa § 80 písm. b/ O.s.p. a jej zmyslom je dosiahnuť fakticky výkon vlastníckeho práva k vlastnej veci, teda aby vlastník mohol s vecou nielen právne, ale aj fakticky disponovať. Z tohto dôvodu sa môže domáhať žalobou vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržíava. Aktívnu legitimáciu má vlastník protiprávne zadržíavanej veci, hoci sa nenachádza v jeho faktickej moci a zadržíavanie vecí niekým iným je porušením jeho subjektívneho vlastníckeho práva. Vlastnícke právo musí existovať v dobe vydania rozhodnutia v konaní o vydanie veci. Pasívnu legitimáciu má ten, kto má spornú vec fakticky vo svojej moci a hoci ju vydať môže, neprávom to odopiera urobiť.

Vindikačná žaloba môže byť úspešná, ak:

a/ vec, o vydanie ktorej sa žiada, je v žalobe individualizovaná takým spôsobom, aby ju bolo možné odlíšiť od ostatných vecí, najmä od vecí rovnakého druhu,

b/ vec sa nenachádza vo faktickej moci vlastníka, ale v moci inej osoby, ktorá vec odmieta vydať,

c/ odporca má vec u seba, a preto má možnosť vec vydať vlastníkovi,

d/ odporca zadržíava vec protiprávne, teda bez existencie právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom,

e/ vlastník preukáže existenciu vlastníckeho práva k veci, o vydanie, ktorej žiada.

Základným predpokladom pre úspešné domáhanie sa vydania veci tzv. vindikačnou žalobou je teda označenie veci, ktorá sa má vydať takým spôsobom, aby táto bola dostatočne individualizovaná a nebola zameniteľná s inou vecou.

Navrhovateľ v tomto prípade v návrhu na začatie konania označil veci, ktorých vydania sa od odporkyne domáha len všeobecne, spôsobom, ktorý nie je dostatočný, pretože nevyklučuje ich zámenu s inými obdobnými vecami. Túto skutočnosť napokon namietala i samotná odporkyňa s tým, že ak navrhovateľ veci riadne označí, nemá problém mu ich vydať, ak ich má u seba. Z tohto dôvodu súd navrhovateľa uznesením č.k. 27C/121/2013-47 zo dňa 12.08.2014 vyzval na odstránenie tejto vady návrhu a poučil ho, akým spôsobom má doplnenie návrhu vykonať. Súd sa tiež pokúsil, aby navrhovateľ špecifikoval veci, ktorých vydania sa domáha, aj pred prejednaním veci, pred otvorením pojednávania dňa 12.08.2014, avšak bezúspešne. Navrhovateľ poukázal na to, že nevie nič uviesť a doplniť, pretože bol 7 rokov vo väzení.

Na základe uvedeného súd konštatoval, že navrhovateľ nenaplnil základný predpoklad úspešnosti svojej žaloby - povinnosť individualizovať veci, ktorých vydania sa v konaní domáha, takým spôsobom, aby tieto neboli zameniteľné s ostatnými vecami. S uvedeným úzko súvisí aj nenaplnenie ostatných predpokladov pre úspešnosť jeho žalobného návrhu, pretože pokiaľ nie sú veci, ktorých vydania sa v konaní domáha dostatočne individualizované, nie je možné konštatovať, či ide o veci, ktoré sa nenachádzajú vo faktickej moci vlastníka (navrhovateľa), ale sú skutočne v moci odporkyne, ktorá ich odmieta vydať; či má odporkyňa veci u seba, a teda má možnosť vydať ich vlastníkovi; či odporkyňa prípadne zadržíava veci protiprávne a či ide skutočne o veci, ktorých vlastníkom je navrhovateľ. Je pravdou, že navrhovateľ sa od roku 2007 nezdržoval v rodinnom dome, v ktorom sa majú ním označené veci nachádzať. Navrhovateľ však nešpecifikoval žiadané veci ani len základným spôsobom (pri stredoškolskom a vysokoškolskom diplome napr. označením strednej/vysokej školy, roku vydania; pri vodičskom preukaze a cestovnom pase označením orgánu, ktorý ho vydal a roku vydania; pri adresári/diári aspoň jeho základným popisom; každý slovník aspoň názvom; každý obraz aspoň označením názvu, autora; každú „drobnosť“ aspoň názvom, o ktorých údajoch musí mať vedomosť), hoci bol na toto vyzvaný súdom uznesením zo dňa 12.08.2014.

Z uvedených dôvodov súdu nezostávalo nič iné, ako žalobný návrh zamietnuť z dôvodu, že navrhovateľ nedostatočne individualizoval veci, ktorých vydania sa v konaní domáha, takým spôsobom, aby tieto neboli zameniteľné s ostatnými vecami a v súvislosti s tým neunesol dôkazné bremeno o tom, že ide o veci, v jeho výlučnom vlastníctve, ktoré má vo faktickej moci neoprávnene odporkyňa, ktorá mu ich vydať odmieta. Záverom súd poukazuje na to, že aj Najvyšší súd v rozhodnutí, publikovanom pod č. R 21/1964 ustálil, že jednotlivé veci musia byť v rozsudku (pozn. - v konaní o žalobe o vydanie veci podľa § 126 a nasl. Občianskeho zákonníka) popísané tak, aby bolo možno presne identifikovať a odlíšiť od iných vecí tohože druhu. Súd môže rozhodnúť, či už kladne alebo záporne, iba o návrhu účastníkov, nemôže však vo svojej ujme tento návrh meniť alebo opravovať.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznáva náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Plne úspešnej odporkyni by patrila náhrada trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Odporkyňa si však žiadne trovy konania neuplatnila, z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, a preto súd rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.